

Gach György 1947–2003

Gach György ötvenhat éves korában eltávozott közülünk.

1947-ben született Szerencsen.

1965-ben érettségizett Miskolcon.

1972-ben kapta meg Sopronban az erdőmérnöki diplomát. Az egyetemi tanulmányok idején a Nyugat-bükki Állami Erdőgazdaság ösztöndíjasa volt, ezért gyakornokként a Cserépfalui Erdészetnél kezdte meg szakmai pályafutását. Áthelyezéssel a Gödöllői Állami Erdő- és Vadgazdaság Galgamácsai Erdészetéhez került fahasználati műszaki vezetőnek.

1974-től a főtí Vörösmarty Mezőgazdasági Termelőszövetkezetnél helyezkedett el erdészeti ágazatvezetőként. Az ott töltött húsz év alatt foglalkozott csemetetermeléssel, erdőneveléssel, fafeldolgozással és útépítéssel is.

1994-től az Egri Erdőfelügyelőség – majd az átszervezés után az Állami Erdészeti Szolgálat Balassagyarmati Osztályán dolgozott erdőfelügyelőként, 1997 után pedig mint osztályvezető.

10 évvel ezelőtt Fóton találkoztam vele először. Nemsokára kollégák lettünk. Erdőgazdálkodóként és erdőfelügyelőként is mindig nyugodt és segítőkész volt.

Keresztény reménnyel eltelve hiszem, hogy az élet örök. Az életnek az években mért földi szakasza ér véget a halállal.

Isten mindannyiunkat egy meghitt családi fészekbe vár a földi élet után, s hogy oda kerüljünk, egyszerűen csak hinni kell Őbenne.

Gyuri hűséges volt az Isten által szívébe írt törvényhez.

Hiányozni fog mindannyiunknak!

A Váci Erdészetnek és sok magángazdálkodónak volt erdőfelügyelője, ezért Dejtártól Vácrátótig az erdők az ő emlékét idézik.

Az Úr adjon neki örök békeséget.

Schurmann Mihály

Tóth József 1936–2003

Ha egyáltalán van szép temető, a salgóbányai bízást annak mondható. Erdő ölen búvik meg a múltba néző, csendes és előregedő település szélén, erdészembernek való végső pihenőre. Itt temetjük most Tóth Jóska barátunkat.

Munkádat minősíti, hogy 6 évi gyakorlatmal már az Erdőgazdaság legnehezebb erdészetiéhez, Inászóra kerültél, műszaki vezetőnek. Itt vágta bele az egyetemi tanulmányokba, pedig a csemetekerti fejlesztés, a Szőlőverő, a Kaszálóparlag, a Papszállás, a Hosszúbérc betelepítése; a budavölgyi, réztói, ortási, vadászházi felújítás a mai technikával sem lenne „félkezes feladat”.

Aztán jött az építés kora: út a Gortvába, a növényi völgybe, a Réztóhoz, új székház, szolgálati lakás, a szörösi fagyártmányüzem... A '70-es évek végén jött a váratlan és kegyetlen váltás. A gerincedet Te sem hagytad meghajlítani, eltörni pedig a tiédet sem bírták. Híva-

tásunk másik ágát, a vadászatot választottad, hogy Roth professzor úr igéi alapján még jobb erdőművelővé válj. Gyakran találkoztunk, s nem adtuk fel a hitet: fogunk még együtt dolgozni a régi munkahelyünkön.

Szegényebbek lettünk egy gerinces, tiszta kezű, hihetetlen munkabírású kollégával, aki mindvégig a nógrádi erdőben és erdőkért élt. Nekünk, a pályatársaidnak is hiányozni fogsz, Jóska.

Ritka manapság az olyan ember, aki mindenét kemény munkával szerezte és ingyen tán el sem fogadna semmit. Hát Jóska, most veled újra sírba teszünk belőlük egyet... De abban a hitben, hogy azokon a túlparti vadászmezőkön erdőket is találsz, madárdallal, kakukkszóval és szarvasbögéssel.

Üdv az erdésznek, Isten veled.

Fodor Imre

Emlékezés Lipták Jánosra

Elmúlt egy éve, hogy kollégánk, barátunk Lipták János meghalt.

Az egyik lény siet a létbe, a másik siet el a létből. A világot szakadatlan áramlás, változás újítja meg, mint ahogyan a végtelen örökkévalóságot az idő megállás nélküli folyamata frissíti fel. Születésünk nem nekünk öröm, halálunk nem nekünk bánat. Mások örültek, amikor világra jöttünk, mások sírnak, ha elmegyünk belőle.

1948. szeptember 1-én született, gazdálkodó szülők második gyermekeként. Már kamaszkorban elhatározta, hogy erdész lesz. A szakma elméleti alapjait a soproni Roth Gyula Erdészeti Technikumban szerezte meg. A Keletbükki Állami Erdőgazdaságnál jelentkezett munkára. Először a Parasznyai Erdészetenél, később a Szini Erdészetenél dolgozott, mint kerületvezető erdész. Kérésére 1969. május 1-től áthelyezték a Lillafüredi Erdészethez készletkezelő erdésznek.

1971-ben vonult be katonának. Őrmenterként szerelt le, megkapta a Haza Szolgálatáért Érdemérem bronz fokozatát.

1974. június 15-én kötött házasságot. Frigyükből két fiúgyermek született; Csaba és Gábor.

1976. január 19-i hatállyal került a MÉM Állami Erdőrendezőiséghez erdőtervezői munkakörbe.

1983-ban „Kiváló dolgozó” kitüntetést kapott. Az 1991-ben Sopronban megrendezett erdőtervezői versenyen csapatban első helyezést értek el.

Több száz hektár új erdő létrehozásához szükséges tervdokumentációt készített el.

Mi, akik átvettük tőle a halhatatlan részt, az örökséget, emlékezni fogunk rá, amíg csak élünk.

Hornyánszky Antal

Tóth Sándor 1930–2003

1930-ban született Sályon, egy Miskolc és Eger között fekvő településen.

Felsőfokú tanulmányait 1950-ben Sopronban kezdte. Az akkori szabályok szerint egy év belföldi szakirányú tanulással jogot szerzett külföldi tanulmányok folytatására. Élve ezzel a lehetőséggel, 1951-ben Brassóba ment, s ebben a gyönyörű városban a Műszaki Egyetem Erdőmérnöki Karán 1955-ben oklevelet szerzett.

Hazakerülése után egy évig az Északborosodi Állami Erdőgazdaságnál erdészvezetőként, majd szintén egy évig a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaságnál fásítóként dolgozott.

1958-ban szülőfaluja közelébe, a Mátrai Erdőgazdaság Cserépfalui Erdészetiéhez került. Itt először fahasználatlalt, illetve szállítással foglalkozó műszaki vezető, majd 1964-től erdészvezető volt.

Vácsra 1973-ban került, és ettől kezdve a mai Állami Erdészeti Szolgálat jogelődeinél dolgozott. 1973 és 1979 között erdőfelügyelőként különböző feladatok látott el. Ezek közül ki kell emelni a szövetkezetekben dolgozó erdészek okta-

FELHÍVÁS

Egyetemünk Erdőhasználati Tanszéke szeretné elkészíttetni és a Botanikus kertben felállíttatni Lámfalussy Sándor professzor (1890–1975), a korábbi nagyhírű tanszékvezető (1947–1961) mellszobrát – halálának közelgő harmincadik évfordulója alkalmából.

A Tanszék erre a célra szánható szűk kerete miatt tisztelettel kérjük a Szakma képviselőit, hogy járuljanak hozzá a Professzor úr emlékének méltó megőrzését és ápolását elősegítő kezdeményezésünkhöz.

A szoborra szánt összeget az Egyetemen elkülönített alábbi témaszámmal szíveskedjenek átutalni:

- Számlatulajdonos: Nyugat-magyarországi Egyetem,
- Számlaszám: Magyar Államkincstár 10033001-00282864-00000000,
- Megjegyzés rovatba irandó: 15233.

Önzetlen támogatásukat az Egyetem és a Kar nevében is hálásan köszönjük!

Az Erdőhasználati Tanszék munkatársai

tását, amelynek kapcsán végigjárta Nógrád megyét.

1979 áprilisában erdőtervezői munkakörbe került. Itt részben erdőgazdálkodási, részben vadászati üzemtervek készítésével foglalkozott. Ebben az időszakban több évig egy szobában dolgoztunk. Emlékszem, hogy az Erdőrendezőség által évente megrendezett sportnapok sakkversenyét rendre megnyerte és ezzel neve a szolgálatnál igen ismertté vált. Időközben egészségügyi problémái fokozódtak, így 1988. augusztus 1-jével korongedménnyel nyugdíjba ment.

Búcsúznunk tőled, az Állami Erdészeti Szolgálat dolgozó, egykori munkatársaid, mi erdészek. Sándor bátyám, üdv az erdészeknek, Isten veled!

Raszler József

Hibbey Albert okl. erdőmérnök a Kaán Károly-díj birtokosa, az OEE Tiszteletbeli Tagja 1917-2004

A temetési szertartás az evangélikus vallás, a búcsúztatás a selmec-soproni akadémiai hagyományok szerint 2004 Nagypénteken a Visegrádi Fűvészkertben volt. A megjelent gyászolók egybegyűlte után fenyőgallyakkal feldíszített vadászfogat hozta a nemzetiszínnű zászlóval letakart koporsót a ravatalhoz három tiszteletes, négy erdész és az elhunyt két unokája kíséretében. A ravatalnál az OEE zászlaja és a magyar zászló tisztelettel az elhunytak. A menet alatt kürtösök fújták a gyász zenéjét. Az egyházi szertartás után az erdészek nevében Bánó László búcsúzott:

Kedves Berci Bácsi!

Negyvenéves ismeretségünk és barátságunk alatt most fog először előfordulni, hogy a Neked szánt mondandóm befejeztével nem javítod ki stilisztikai hibáimat és tárgyi tévedéseimet. Hajdan mit nem adtam volna azért, hogy ez egyszer megtörténjen. Most viszont nem érzek mást, csak a szomorúságot.

Mindig szerettel fogattal járnai. Most is fogattal érkezted. Csendesesen, némán, békében és méltósággal. Te is, mi is búcsúzni jöt-

tünk ide, az Apátkúti Fűvészkertbe. Búcsúnk után hamvait a Bükk-fennsíkra kerülnek az Ölyves völgyfő Tamás laposára, ahol nyughelyedet százéves bükkök, fenyők őrzik és vadvirágok díszítik.

1986-ban egy 16 éves gimnazista lány – Gabi – országos második helyezést ért el egy pályázaton. A pályázat címe „Erdészek, vadászok élete” volt. Dolgozatát Rólad írta, a máramarosi szolgálati éveidről. Rövid idézet a dolgozatról:

„Hibbey Albert.

Az erdész, vadász emlékekkel dúsan berendezett szobájában szálfá-egyesen derékkal ül karosszékében. 69 éves. Arcáról sugárzik a keménység, a fegyelem. Kicsit félek is tőle. Előttem jegyzetfüzet, előtte bekapcsolt magnetofon. Elkezd beszélni... Lassan, meg-megakadva.

Egy ismeretlen világ tárulkozik ki előttem. A magnetofonban hosszan forognak a szalagok. Kazetták váltják egymást hétfélegyen, néha hétköznap délutánokon is. És egyszer csak a végére érünk. Vége a történetnek. Nekem már csak le kell írnom a halottakat. De vajon le lehet-e írni? A hangulatot, az érzéseket. A temérdek történetet, élményt.”

Nem lehet leírni. Az erdészportrékat ismertető Gyökerek és lombok című könyvsorozat III. kötetében 96 oldalt tesz ki az életrajzod. Akik ismertek Téged, és olvassák ezt a könyvet, számtalan helyen úgy érzik, milyen jó lett volna a történeteidet még részletesebben leírni.

Ha nem sérül meg a bal kezed, katona lettél volna. A tisztí pályá így elérhetetlenné vált, erdőmérnök-hallgatónak iratkozol Sopronba.

Nem lehet leírni és elmondani a csodálatos soproni diákeveket. Pápai Gábor egyetlen mondatát is elég idéznem a Gyökerek és lombok című erdészportrék sorozat III. kötetéből: „Ragyogó, tartalmas, emlékekben gazdag hat évet hagytál magad mögött Sopronban”. Az Ifjúsági Kör elnökévé választottak. Hatalmas rang és hatalmas kötelezettség! Elnökséged idején épül fel az Egyetem menzája. Személyesen a kultuszminiszterhez írsz kérelmező levelet, kérve az építkezés erkölcsi és anyagi támogatását. A válasz sem az Egyetemhez érkezik, hanem az Ifjúsági Kör elnökéhez, azaz Hozzád. Az építkezést a kultuszminiszter 5000 pengővel támogatja. Soproni bányász-erdész-kohász szakestélyen vesz részt gróf Csáky István, a Magyar Királyság külügyminisztere. Arra vágyakozik, hogy megkereszteljék a selmec-soproni diákhagyományok szerint. A III. éves erdőmérnök-hallgatót, Hibbey Albertet választja keresztapjával. Illő tisztelettel öntöd az excellenciás úr hajára a sört, és kened be homlokát korommal.

Sopron után Máramarosban kezdted az erdészeti szolgálatot. Nemcsak Te beszéltél mámorító szeretettel első szolgálati helyedről, Máramarosról, hanem korosztályod, barátaid, az erdészársadalom színe-javához tartozó férfiak sokasága is. Máramaros: A medvék, hiúzok, farkasok és fajok birodalma. A végtelen erdő, a végtelen csend birodalma. Brusztura, Felső-Szinevér, Dombó, Bustyaháza. A hatalom közelébe. A világ

sorsát nagyhatalmak határozzák meg. Világháború. A végén ismét leszakítják rólad Kárpátját, de Nálád Máramaros nem vész ködbe, szíved, lelked egy része örökre ott marad.

A világegés után a Bükkbe kerültél. Nem mesélhetek az egyszerű jó szándékú, nehéz sorsú bükki erdei munkásokról – a Czakkokról, Főnagykőről, Szeretekről, Tózsákról, Tózsérekről, Borosokról, az öreg Serbánról és a többiekről –, akik közül többen még az életüket is kockáztatták volna érted. Évtizedek után is fejből mondtad sok száz munkásod személyi adatait. Számtalan módon bizonyítottad emberségedet.

1948, vagy 1949 telén történt. Kovács Lajosnak, a csurgói kerület erdészének feleségére, Teréz áldott állapotban, kilencedik hónapban volt. Sívó kemény a tél. A fennsík teljesen el van zárva a külvilágtól. Méter feletti a hőérzet vastagsága. A csurgói erdészház telefonvezetékét elszakította a viharos szél. A fennsíkről siléncen lejövő gyakorolások hozták a hírt, Teréz vajúdik, veszélyeztetett terhes. Ha nem kap orvosi ellátást, elpusztul mind az anya, mind a gyermek.

Azonnal intézkedsz. Manóver mértékű az akció. Hintó száguld Szilvásról Belpátfalvára az orvosért. Mire megérkezik Szilvára, a szilvási bábaasszony már mindent összecsomagolt. Mire az erdőgazdasági vasútüzem állomásához érnek, már felfűtve dohog az egyik szerelvény mozdonya. A vagonokban már ott vannak a lapátos emberek. Szükség is lesz rájuk. Irány az alsó sikló-állomás. A vasútvonal több pontján megáll a szerelvény, el kell hányni a havat. Közben futárok indulnak sítálpont Rápáshutára, Nagyvisnyóra, Ómassára. Segélykérésükre minden ökrösgazda befog. Mennek az ökrökkel Csapkéskútra. A vonat szerelvény az alsó sikló-állomáshoz érkezik. Csak gyalog lehet a felső sikló-állomáshoz felmenni. Gyalogosan is csak akkor, ha elhánnyák a rengeteg havat. Telefon Csapkéskútra: A hintóba azonnal fogják be a lovakat, és amint járható az út, azonnal induljon a hintó a felső sikló-állomáshoz. Mire felér az orvos és a bábaasszony, már az ökrök a mögöttük kötött rönkökkel járhatóvá törték a havat, és a csapkéskúti hintó a felső sikló-állomásnál áll. Kihajítják a ménest is. 30 ló tőri a havat az ökrökkel együtt. Verítékben úszva haladnak a csurgói erdészház felé.

Eközben a házaspár már feladott minden reményt. Az asszony sorsába belenyugodva némán fekszik.

A férfi hallotta meg először a csapkéskúti ménnek nyakára kötött csengők hangját. Terikém! Ne búsulj! Hallod a csengettyűket? Jönnek!

Kovács Ilonka egészségesen megszületett, édesanyja túl lett az életveszélyen.

Lakos György novellát írt a történetekről Csengettyűszó címmel. Déry Tibor már kisregényt írt minderről. A regényben Kovács Ilonkából Simon Menyhért lett, belőled kedves Berci Bátyám meg a falu párttitkára. A kisregényt meg is filmesítették.

A Bükkben is közelébe a hatalom, megint zátonyra futtatják az életed. Az ÁVO-val mérközöl. Egyenlőtlen a küzdelem. Nem tudnak ellened felhozni semmit, mégis megint menned kell. Most a Bükkben – Szil-